

VIBRACIÓ

Setmanari Catalanista Republicà

L'acte de demà és una afirmació de vida, és una afirmació d'ideari i és una afirmació de ciutadania.

No manqueu al Teatre a l'hora dels discursos.

ANY I

GIRONA, 25 DE JUNY DE 1932

NUM. 21

L'adeu a Albert de Quintana

Ja no parla!, ens digueren dissabte. Ell, que havia parlat tan bé!

Ja no hi veu! Ja no sent!, ens digueren més tard. Ell que veia les coses del món amb uns grans ulls d'infant. Ell que tenia les oïdes fetes a una harmonia de delicadeses.

Ja no és d'aquest món! La nova era com un cop de massa, en mig del somni marriament de tants dies de noves i contranoves, d'esperances i de pessimismes...

Adeu, amic! I la veu esllangueix i es trenca, com en un ressò llunyà.

El nostre adeu és un plany d'amistat i de companyerisme. És també un homenatge a l'home, al polític, a l'advocat, al gentleman.

Com a home era d'una bondat ingènua. Tots la coneixien la seva ingenuïtat. Per això no sabia dir mal de ningú, i sempre els seus llavis s'obrien per a dir una paraula amable per l'absent. Per això fins era benèvol de judici amb molts que no s'ho tenien pas gaire ben guanyat.

Com a polític era l'illusió feta paraula. La seva qualitat política sobresortint era l'eloqüència, una eloqüència que avui a Girona ningú podia superar. Una eloqüència que a tots ens ha encisat, i que evolucionava, guanyava plenitud, guanyava fondària, a mida que es transformava, evolutivament aquell esperit, en plena maduresa de la vida. L'orator de Quintana d'anys enrera, la de predicatura, era encara una oratòria castel·larina, un xic enfarrigada, dintre la seva esplendor. L'orator de Quintana, d'ara, era una cosa rica i plena, com el suc de la taronja, amb agre-dolç, matigós, amplexions magnífiques. Sempre més li recordaré una improvisació que feu en un miting a Bordils. — El passat — que era una filigrana de fons i de forma, que era una peça arquitectònica amb ritme i proporcions, que anava creixent, creixent, d'una fàcil i minuterrompuda i regular.

Com advocat, era tot ell advocat. Tenia un veritable embadaliment per la seva noble professió, fins arribar a convertir-la en un esport. Generós com era, es feia càrrec de causes i més causes perquè no sabia tenir un

no, i perquè sentia la pruja d'actuar. En això era d'un fort dinamisme, ell que més aviat li plavia l'estàtica en altres coses. Per la seva toga sentia una feblesa devota, com si fos una inúvia eterna; però si en sentia la devoció en sentia també la dignitat, portant-lo fins a l'exageració alguna vegada. Una flama professional el cremava altres cops, i bronzia aleshores un dictari en la bonesa dels llavis que en altre ordre de coses no sabien malparlar. El Col·legi d'Advocats li ha de retre un homenatge.

Com a gentleman era amic dels amics; ho sabem tots els que n'èrem. La seva cortesia era una segona naturalesa i un tret fisiològic de la seva persona. La bona criança era nativa en ell i es veia als cinc minuts de tracte que era un "causeur" àgil, un ponderador exquisit, un aforador de bona mena. La topada amb ell era difícil i per temperament era flexible a la condescendència, si aquella amenaçava de produir-se.

Llegia molt, i la seva biblioteca és el retrat de l'home, del polític, de l'advocat i del gentleman. L'altre dia sentírem espurnejar-nos els ulls davant dels seus llibres i papers, quan ja eren derrotistes les noves que teníem de la seva salut. Ens emocionà de sentir com surava en aquell despatx que tant estimava l'ombra de la tragèdia que el vent d'un mal fat presagjava.

Adeu, amic! El teu darrer record per mi és insuperable. Confiaràs a les meves espatlles febles causes i plèts, per mentre la crua malaltia et retingués absent.

L'absència és ara per sempre. La frase és dura pels que et sabérem estimar.

Que el teu clar record, com una llantia encesa per tots els camins de la vida, faci un xic de llum en l'amargor de les hores difícils. La teva mort, colpidora i impia de les teves il·lusions tot just realitzades, ens impressiona tant de moment, que com si perdéssim l'esma, ens fa tambolejar els optimismes inveterats, i ens fa pensar si val gaire la pena d'encaparrar-nos per tantes coses com ens encaparran.

J. DE CAMPS I ARBOIX

ALBERT DE QUINTANA

VIBRACIÓ, sensible al moment emocional que ha marcat el traspass de l'eloqüent diputat per Girona, ret un homenatge fervorós a la memòria ben volguda d'Albert de Quintana i de León.

Un amic ens deixa. Un polític es perd.

La ciutadania gironina, en l'ample sentit del mot, i la ciutadania catalana, sofreixen la pèrdua d'un fill preclar, que ja era realitat jocunda, i que per tant era encara una major esperança pel demà. I les valors humanes, quan ho són, representen una pèrdua més sensible, ja que per dissort de tots, valors com la d'Albert de Quintana, per no ésser en nombre la col·lectivitat entera se n'ha de sentir avara i coberosa.

Pena per l'amic que ens deixa. Pena per la pèrdua social i cívica que representa. La condoleença és total i ens sembla que eh oés més per allò que té d'irreparable.

Adeu, amic! Adeu home d'ideals de bella mena! Davant de la mortal despulla hi posarem una corona de flors; davant de la teva vivent memòria hi cercarem en el record un exemple i un estimul inextinguible.

Ens inclinem reverentment davant l'esposa, el pare i família tota, com expressió d'un viu sentiment i tribut d'un profund dolor.

OBRETERISME

Mai les vagues sistemàtiques no han estat els mitjans a propòsit per a obtenir les reivindicacions obreres. Ben al contrari, la única solució del problema obrer radica en la democràcia que ofereix plenes garanties per a que les justes demandes del treballador puguin arribar a concretar-se en ordinations legals.

Així sembla ho han entès alguns afiliats a la C. N. T. a jutjar pel manifest que han llençat condemnant la tàctica dels dirigents que continuen empenyats en provocar moviments subversius inspirats en idealismes de colorit simpàtic i desgraciadament poc a l'abast de les intel·ligències de la majoria dels prosèlits.

Realment si l'actitud dels dissidents suposa una rectificació de conducta recolzada en un afany de col·laboració, no podem deixar de sentir-nos satisfets.

Tot el que tendeix a obra positiva mereix la nostra consideració i respecte — adiu quan l'ideal que es persegueix sigui al nostre entendre equivocac — perquè ofereix la possibilitat de discussió i en conseqüència ens apropem a la solució del problema.

El que no pot tolerar-se és que a costes del pa de l'obrer es mantingui una política derrotista, que si bé pot beneficiar a algun dirigent produeix en primer terme un gran perjudici al mateix treballador que irresponsablement pren part en ella.

EXCEL·LENCIES DEMOCRÀTIQUES

Dimarts a Torroella de Montgrí, en motiu de l'enterrament d'Albert de Quintana, hi havia una multitud enorme, vinguda de totes les comarques

L'acte de demà

LA SIGNIFICACIÓ GENERAL

En vigílies ja de l'acte organitzat per "Foment Catalanista Republicà" de Girona, per fal de commemorar l'inauguració del nou local social es pot ja dibuixar l'èxit que l'acte ha d'assolir, malgrat les dificultats que per a molts representa el tenir quefer trasllats llargs i costosos, malgrat que les feines de la sega, enguany un xic retardada, impossibilitin a molts el poder concórrer a l'acte.

El "Partit Catalanista Republicà" compta ja amb una respectable organització en les nostres comarques. Són en nombre d'una vintena les entitats adherides i diversos els òrgans de premsa que defensen els nostres idearis i disciplina. A mida que el temps passa i clarifica les coses, creix la tendència a articular-se dintre del nostre partit que té el mèrit d'haver superat circumstàncies adverses, com a tal partit.

L'acte del dia 26 té per finalitat no pas fer una cosa transcendent, sinó simplement un acte que permeti aplegar en un dia determinat una grossa part dels nuclis que segueixen les inspiracions del partit catalanista republicà a les comarques gironines, per tal de fer un acte d'afirmació de vitalitat, per tal de possibilitar noves organitzacions i per tal de prendre estimul amb el contacte i l'emulació.

Per fi, l'acte essent un acte exclusivament de partit, s'ha inspirat en la cordialitat i en la solidaritat republicana, liberal i catalanesca dels altres sectors afins que han compartit en la majoria de ciutats i viles unes mateixes responsabilitats de govern des del 14 d'abril ençà.

L'INTERES DEL MOMENT

Es evident que l'oportunitat senyala a l'acte de demà un relleu especial; el que deriva de l'especial discussió de l'Estatut a les Corts, després de les hores incertes viscudes en relació a la marxa del debat i de les conseqüències polítiques que poden ésser-ne resultat.

En ocasió de l'acte de demà, un sector del catalanisme, per la paraula autoritzada dels seus capdavanters, definirà la seva actitud en aquesta fase crítica de la discussió estatutària.

Nicolau d'Oliver i Martí Esteve, faran en públic manifestacions concretes i donaran compte de llur intervenció en les tasques parlamentàries. Per això, demés, l'acte de demà tindrà un singular i extraordinari relleu.

El gros de la ciutadania gironina, comprenent-ho així, sent avidesa d'acollir tan importants manifestacions.

EL DINAR

A dos quarts de dues EN PUNT, començarà l'àpat que com es sabut es celebrarà en la platea del Teatre Municipal. Cal que tots els comensals s'esmerin en ésser puntuals, puix que la bona organització patiria de qualsevol retard.

El servei del banquet corre a càrrec de l'Hotel Peninsular, el crèdit del qual és garantia d'un bon comens. El menú és del tenor següent:

ENTRETENIMENTS VARIATS

VARIACIÓ DE FLAMBRES

LLAGOSTA A LA CATALANA

PATATES DAURADES

POLLASTRE ROSTIT

REPOSTERIA I FRUITES

VI "CASTELL DE PERALADA"

XAMPANY "GELAMA"

CAFÈ — CONYAC — CIGARS

ELS DISCURSOS

A les tres de la tarda s'obriran al públic les portes del Teatre. Per a assistir a l'acte NO SERÀ PRECISA INVITACIÓ.

Pel Secretari de "Foment Catalanista Republicà" es donarà compte de les adhesions a l'acte i de la llista dels oradors que serà la següent:

PERE LLOBERAS, Alcalde de La Bisbal.

JOAN DE GARGANTA, Alcalde d'Olot.

CARLES JORDÀ, ex-diputat de la Mancomunitat.

JOAQUIM DE CAMPS I ARBOIX, president del F. C. R.

MARTÍ ESTEVE, diputat a Corts.

JAUME BOFILL I MATES, diputat de la Generalitat.

LLUIS NICOLAU D'OLIVER, diputat a Corts i ex-ministre de la República.

ADVERTIMENTS

La presentació del ticket a l'entrada serà indispensable per a assistir al dinar.

Excepció dels llocs reservats en la taula presidencial, cada comensal podrà ocupar el lloc que li sigui més avinent.

En el local social de F. C. R. — plaça de la Independència, 6, pral., 1.ª — es facilitarà fins a la una de la tarda l'abonament de l'import del cobert — 15 pessetes — i des de la una de la tarda a la porta del mateix teatre, hora en que s'obriran les portes als assistents a l'acte.

Es recomana a tots una gran puntualitat, per tal que el dinar pugui començar a dos quarts de dues.

A les tres començaran els discursos i l'entrada al Teatre SERÀ SENSA NECESSITAR INVITACIÓ.

Els articles aprovats

Article primer. — "Cataluña se constituye en región autónoma, dentro del Estado español, con arreglo a la Constitución de la República i al presente Estatuto. Su organismo representativo es la Generalidad y su territorio el que forman las provincias de Barcelona, Gerona, Lérida y Tarragona".

Article segon. — "El idioma catalán es, como el castellano, lengua oficial en Cataluña. Para las relaciones oficiales de Cataluña con el resto de España, así como para las comunicaciones de las autoridades del Estado con las de Cataluña, la lengua oficial será el castellano.

Toda disposición o resolución oficial dictada dentro de Cataluña, deberá ser publicada en ambos idiomas. Las notificaciones se harán también en la misma forma, caso de solicitarlo parte interesada dentro del territorio.

Dentro del territorio catalán los ciudadanos, cualquiera que sea su lengua materna, tendrán derecho a elegir el

idioma oficial que preferan en sus relaciones con los tribunales, autoridades y funcionarios de toda clase, tanto de la Generalidad como de la República.

A todo escrito o documento oficial que se presente ante los tribunales de Justicia redactado en lengua catalana, deberá acompañarse su correspondiente traducción castellana, si así lo solicita alguna de las partes.

Los documentos públicos autorizados por los fedatarios en Cataluña, podrán redactarse indistintamente en castellano o en catalán, y obligadamente en una u otra lengua, a petición de parte interesada. En todos los casos los respectivos fedatarios-públicos expedirán en castellano las copias que hubieran de surtir efecto fuera del territorio catalán".

Llegiu i propagueu VIBRACIÓ

La propietat de la terra i la producció agrícola

Es indubtable que la propietat territorial ha evolucionat i que sortosament ha augmentat d'una manera considerable el nombre de propietaris agricultors, havent disminuït el de rendistes territorials. Puix que tant en la forma com en l'ús, mai s'ha condicionat la propietat de la terra a cap doctrina econòmic-agrícola. Generalment, només ha estat considerada com una de tantes valors cotitzables, que asseguraven un interès, correntment petit, al capital, però que oferia les màximes garanties.

Si ens traslladem a l'època feudal, veiem que el propietari de la terra era ben oposat a la qüestió agrícola. Fins en època no llunyana predominaven les grans propietats amb dues característiques: grans extensions cultivades deficientment pels seus propietaris amb l'ajut d'algun administrador, o finques extenses (la majoria) en les quals el propietari era oposat a l'agricultura i es limitava a cobrar els arrendaments. La renda de la terra, factor de gran importància en l'equilibri econòmic de tota explotació agrícola, només es condicionava a la llei de l'ofesta i la demanda.

Però aquesta situació a primera vista absurda ha produït a Catalunya resultats sumament positius. El gran propietari agricultor a causa de llurs deficients coneixements ha fracassat, i el propietari rendista també. Perquè el capital terra produïa un interès exigü, coincidint amb l'enorme encariment de la vida. Això ha redundat en benefici del pagès, perquè el progrés ha augmentat constantment les seves possibilitats de producció i treball; i allí on el treballador de la terra no ha sentit l'afany i el desig humaníssim de convertir-se en propietari, ha nascut el problema de l'obrer del camp, amb les consegüents complicacions socials.

I aquí comença la campanya política en pro de la colonització. Es va creure que colonitzant l'incultivable es resolria el problema. Però la llei de colonització espanyola de 1907 convertia l'obrer en propietari, el qual al seu torn havia de començar per llogar gent, puix que ell per si sol no podia atendre les atencions dels cultius. Sotmès a un reglament antiquat i defectuós, que el mateix protegia al bon treballador que al dolent, i com és lògic, s'anà a un fracàs sense benefici social i sense solució de la qüestió econòmic-agrícola.

El capital terra degut a evolucions del ambient social, ha anat perdent garanties, i el capitalista territorial procura desfer-se de llurs interessos prenent la propietat del camp oves noves orientacions. Per virtut d'una d'elles augmenta el nombre d'agricultors que a la vegada és converteixen en propietaris, i alguns capitalistes es converteixen en agricultors. Aquestes derivacions són en essència satisfactòries, però com sempre que no es pensa en el futur i es tendeix a generalitzar sense normes apropiades per cada cas, no s'aconsegueix cap solució definitiva.

Actualment es dona el cas paradoxal, que la propietat és el primer factor negatiu de l'explotació de la terra, puix que l'interès del capital de l'explotació s'ha d'obtenir a expenses del benefici de l'agricultor. Es a dir, que un propietari que es cultivi la terra directament, guanya menys que un masover en les mateixes condicions.

Respecte a la parcel·lació avui dia

tan en boga tampoc és aconsellable especialment en les terres de secà. Perquè si bé és podria resoldre momentàniament el problema social, s'empitjoraria l'obra agrícola i econòmica puix que augmentaria considerablement el cost de producció.

El problema mundial de la sobreproducció, porta com a conseqüència immediata: la de procurar per tots els mitjans reduir al mínim el cost de producció i la nació que logri aquest resultat serà la única que se salvarà. És evident que amb la parcel·lació de les terres de secà s'augmentaran considerablement les despeses de producció dels productes agrícoles, especialment dels cereals, en una època en què com hem dit precisament el problema que preocupa és el del cost mínim de producció.

...

Els trastorns que ha produït el "dumping" rus sobre el blat i els que pot ocasionar, és un fet sobre el qual convé reflexionar.

Esguardem amb curiositat els països que dediquen al cultiu del blat, per exemple, finques de milers d'hectàrees; formem-nos la visió d'esquadres de segadores i batadores treballant al màxim de rendiment; calculem el què costarà produir en aquestes condicions una quantitat de blat, i després reflexionem en la parcel·lació dels secans de Castella, Andalusia o Extremadura, treballant el pagès amb una senzilla arada romana, pagant amb la falç o la dalla com ho feien ja els primitius, mentre canta l'home feliç, perquè l'han fet propietari.

Si Espanya ha de viure de l'agricultura cal aplicar a cada regió la forma de propietat que més convingui a la producció agrícola i d'acord amb aquest règim solucionar la qüestió social. Cal lligar íntimament la propietat a l'explotació agrícola industrialitzant-la ordenadament en vistes al futur. Es precis canviar el concepte que de temps llunyans s'ha tingut de la propietat territorial i del seu ús per a la producció. I quan tothom renunciï als extremismes que a res pràctic poden conduir, aleshores aconseguirem una solució econòmica estable.

La lluita per la vida obliga a una selecció de tots els factors que la integren. La selecció de les plantes i de les terres és una necessitat imperiosa. A no tardar, no serà possible una transformació capriciosa dels cultius. El clima i la capacitat productiva de les terres seran les circumstàncies determinants del sistema de cultiu. La terra imposarà el cultiu i el factor econòmic-agrícola anihilarà la política agrària.

La vida s'imposa a la societat i la societat és la única que pot imposar-se a la voluntat individual.

Si unes terres estèrils per a determinats cultius només poden servir per a produir suors i esgotar vides inútilment, cal abandonar aquest sistema d'explotació i dedicar-se al conreu d'aquelles altres, on l'esforç de l'home sigui compensador.

Cal no perdre de vista que la sobreproducció que pertorba la marxa econòmica del món, es troba principalment influïda per l'explotació desordenada de les fonts de producció.

Cal pensar que el benestar social i econòmic, exigeix de vegades costosos sacrificis.

RAFAEL MASSAGUER

gironines. Un sol mòvil, un sol dolor, un sol batec, distribuït en milers de caps i en milers d'ànimes

La democràcia en les seves múltiples facetes que donen vida, color i nom al poble, hi ere sense falles notòries. No era certament aquella manifestació de cap color polític, però era una manifestació en record d'un home i en homenatge a un ciutadà que exercia un lloc representatiu i que pel seu temperament, per la seva ideologia i pel matix equànime de la seva conducta pública, no tenia enemics. Tenia adversaris, però aquests en el joc magnífic de les nobles conteses democràtiques, no tradueixen enemistats, dintre les normes d'un elemental civisme.

Per tal, podem dir que per damunt de la política, l'acte fúnebre de dimarts a Torroella era polític en tant quan era democràtic, en tant quan sols d'un origen democràtic poden sortir els moviments populars espontanis i generals.

No importa que en l'enterrament hi anotessin unes falles representatives. Eren les úniques, i per tant els absents s'exclueixen a si mateixos del gran concert democràtic. Allà ells encastellats en la seva torre d'ivori; una torre ombrívola sense finestres per a esguardar horitzons camps a través i sense possibilitat de que renovin els ambients interiors els aires generosos dels quatre vents.

LA PROPOSTA HOOVER

Qui sap si per a refer a l'interior polític dels Estats Units el seu crèdit en minva, Hoover cerca un èxit en la política internacional. La proposició d'aquest sobre la reducció d'una tercera part de tots els armaments del món, és un cop teatral, que ja repercuteix fortament en tots els medis de l'alta política, singularment a Lausanna i Ginebra.

Hoover proposa ara una cosa que anys enrera — quan encara els Estats Units eren l'empori de l'or i de la puixança; quan encara el "bluff" enterbolia la crítica realitat que era pressagi de l'imminent fallida — haguera provocat la protesta d'una part de l'opinió americana, atada pels grans financers que especulen i s'enriqueixen amb el manteniment de la criminal "pau armada".

Quinze mil milions diuen que s'estalviarà el món en deu anys si la proposició Hoover és presa en consideració i adoptada. Ja és una xifra!

Evidentment el desarmament és el camí de la solució de la crisi mundial. Acostumats com estem a creure que és eterna la concepció que tenim de les coses, ens costa de fer-nos als grans trasbalsaments. Però el cert és que, o el món canvia de pensar o va a un nou i més espantós marasme; i és evident que si el que es despen per guerres i "fiersos males" es pogués dependre per obres de treball i de progrés es conjurarien mals irremediables ara; s'arranjaria la gran crisi econòmica; allunyaríem el pesombre de noves guerres i reconquistaríem l'equilibri perdut

CANVIS D'ATENCIÓ

Aquesta setmana hi ha hagut dos esdeveniments esportius de qualitat. L'un el match de futbol Atlètic-Barcelona; l'altre el combat dels pesos forts Sharkey-Schmelling pel títol de campió de boxa del món.

Es clar, que entre la nostra afició esportiva s'han comentat vivament els dos fets. El comentari però ha estat molt circumscribit, sense arribar al gros públic.

Comparant-ho amb la passió que anys enrera tots aquests encontres desvetllaven, es veu que l'atenció pública és polaritzada per altres coses. Sobretot per la política. Quan dejunavem en aquest ram, cercavem la compensació dintre el marc esportiu. Ara, tot ha canviat.

Es millor que així sigui. Es millor que sols els que senten una viva afició esportiva, i millor si practiquen els esports físics, es sentin atrets pels

Mirador literari

PREMI ALBERT DE QUINTANA

El Comissari de la Generalitat de Catalunya a Girona, senyor Josep Irla, ha creat, en homenatge a la memòria de l'illustre juriconsult i Diputat a les Corts Constituents, senyor Albert de Quintana de León, un premi de mil pessetes al millor treball sobre aquest tema: "La institució popular del Jurat; mitjans processals que garanteixin la seva plena eficàcia jurídica i social".

Formaran el Jurat qualificador els lletrats senyors Pere Comes, Conseller de Justícia i Dret de la Generalitat; Pere Corominas, Diputat a Corts; Joaquim de Camps i Arboix, Conseller Adjunt de la Comissaria; Joaquim Franquesa, Degà del Col·legi d'Advocats de Girona, i Jaume Brunet, Secretari de la Comissaria.

Oportunament es publicarà la convocatòria del concurs.

...

EL PERIODISME GIRONI

Ens plau moltíssim contestar a les diverses preguntes que s'ens han fet referent el perquè no continuavem les notes bibliogràfiques per a una història de la premsa gironina que començarem el número 18, que aquest estrocnament és degut a que l'autor està verificant treballs per aclarir els punts que es donaven per certs en la crònica anterior referent a la "Gazeta de Girona" i que segurament, aquests, desfaran completament aquells que foren extrets, com constava en l'escrit de referència, de la "Revista de Girona" qual autor és Claudi Girbal.

Segurament en el número pròxim reprendrem aquests apunts històrics.

...

Ha sortit el primer volum dels "Assaigs i Monografies de l'Editorial Barcino", que és l'"Esperit del Dret Públic Català", de F. Marpons i Anglèsell.

...

S'ha publicat un nou volum de poemes titulat "Extasis" del que n'és autor el nostre exquisit poeta Josep Tharrats.

Quan arribi a la nostra redacció en parlarem amb l'extensió que es mereix.

...

Es a punt d'aparèixer el volum II dels "Manuals Escolars Barcino", que continuarà l'aprimera part d'un "Curs d'Aritmètica general i aplicada", que ha escrit el professor Leopold Crusat.

...

La "Col·lecció Miquel Servet", que es proposa publicar obres de divulgació mèdica a l'abast de tothom, ha estat inaugurada recentment amb la de Jaume Aiguader i Miró: "Elogi dels Metges i de la Medicina".

Jaume Pi-Sunyer i Baló ha traduït l'obra de Claude Bernard "Introducció a la Medicina Experimental", que apareixerà ben aviat.

...

Després seguiran estudis sobre lluita antivenèria, tuberculosa, tractats d'higiene, etc.

...

Llibre de combat és, en veritat, el "Primer llibre del Sistema", d'A. Escasans, suara publicat a la Biblioteca Nou Esplet, de l'Editorial Barcino.

Escllassans reprèn la combativitat d'anys enrera per a assentar el seu sistema.

...

"Monografies mèdiques". S'acaba de posar a la venda a les llibreries el fascicle 55 d'aquesta col·lecció científica, que publica el segon volum de l'obra "Pre-càncer. Lesions de la cara i de la boca que ha de conèixer el metge", del dermatòleg doctor Jaume Noguera Morer.

Mirador musical

CONCERT FI DE CURS DE L'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA. — ORQUESTRA SIMFÒNICA DE GIRONA

Direcció, Mtre. Ricard Lamote de Grignon, amb la cooperació del Mtre. Joan Lamote de Grignon, Director de la Banda Municipal de Barcelona.

Un pas endavant i ben ferm, és el que ha donat la nostra orquestra al posar-se sota el mestratge de Ricard Lamote de Grignon. Cal felicitar en primer lloc a la Junta Directiva de l'Orquestra Simfònica per l'encert d'aital elecció.

Ricard Lamote de Grignon ens acaba de demostrar en la seva primera actuació davant l'Orquestra Simfònica, que és de la fusta dels grans mestres directors. Ha acreditat la niçaga. Les seves característiques són una serenitat que li permet conservar el ritme amb totes les seves actuacions, i una extensa gamma de matisos. Gràcies a la seva serenitat el seu domini és perfecte i doblement meritori conduint una orquestra jove com la nostra.

La seva suggestió i domini de la massa orquestral quedaren abastament demostrades en el curs de tot el programa. La Primera Simfonia de Beethoven sorgí amb una claretat de ritmes i matisos que ens digueren la veritat beethoveniana, valguent-li aquesta interpretació, a ell i els seus dirigits, grans ovacions. Ovacions que no els deixaren en el transcurs de tot el concert i veieren refermades en "Goyescas", de Granados, dita amb fermesa i gràcia, i en la "Petita Suite" de Debussy, de difícil direcció, però en la que sabé crear un nambent i coloració que ens encisaren. Finalitzà la seva direcció amb l'"Obertura d'Obéron", de Weber que tragué amb tots els contrastos i efectismes característics d'aquesta obra que porta al públic al punt més alt del seu entusiasme, coronant així el seu triomf. Triomf que nosaltres considerem doble car primer logrà la conquesta i domini absolut dels seus músics i després sabé fer arribar les seves emocions i entusiasmes als seus oients, establint així una verdadera comunitat entre l'orquestra i el públic.

El debut del mestre Ricard Lamote de Grignon enfront de la nostra Orquestra fou un triomf que no oblidarem fàcilment.

Com a corolari d'emocions tinguerem en aquest concert la cooperació de l'illustre Mtre. Joan Lamote de Grignon qui dirigí la segona part del programa compost de "Tres cants populars" i "Scherzo sobre un tema popular català" de quines obres és autor. "Els tres cants populars" són harmonitzats i revestits d'un propi ambient que les omple de gràcia i acrediten el seu autor d'un mestriol sober fer. Lo mateix podem dir de l'"Scherzo quin tema (Un pobre pagès)" és amplemment desenrotllat i produeix sobre l'oient un vibrant efecte.

No cal dir l'entusiasme que produí en el públic l'hàbil direcció de l'illustre mestre que sabé treure de l'Orquestra matisos insospitats.

L'Associació de Música, al finalitzar el desè curs de la seva actuació pot apuntar-seu n altre gran èxit.

JOAN GERIÓ

Llengua pròpia, esperit propi, cultura pròpia constitueixen el gran fet nacional. Catalunya té aquests senyals inequívocs. Catalunya és nació. ¿Què hi fa que els textos oficials li dignin regió de la nació espanyola? Una Constitució i un Estatut duren anys. La cultura i l'esperit i la llengua d'una nació duren segles.

ROVIRA I VIRGILI

Avis important

Fem present a tots els amics, que la redacció i administració del nostre periòdic, ha estat traslladada al nou local social de la Plaça de l'Independència, 6, pral. on tè d'adreçar-se tota la correspondència, Telèfon, 396.

Desmentiment autoritzat

El senyor Ametlla sortint al pas del que s'ha dit sobre unes suposades intervencions qualificades de sectàries, amb motiu del pas per Girona del cadàver del senyor Albert de Quintana, ha fet pública la següent nota:

"He llegit amb pena un comentari publicat ahir a "Diari de Girona" respecte a la no intervenció del clergat en la manifestació de dol a què el pas del cadàver del malagunyat Albert de Quintana donà lloc abans d'ahir.

Per tal d'aclarir conceptes que apareixen confosos en el dit comentari i establir els fets com s'esdeveniren, em crec en l'obligació de fer la següent explicació, donat que el senyor Santaló, nominativament alludit en el comentari, no pot contestar-lo per ésser absent de Girona: l'allusió tàcita que crec adreçada a la meua persona.

L'endemà de la defunció del meu enyorat amic, la seva família des de Madrid em féu saber que l'enterrament tindria lloc a Torroella, sense que a Girona es pensés en fer cap cerimònia. El fetret deuria anar directament des de la capital de la República a aquella vila empordanesa.

Comunicada aquesta disposició a l'Alcaldia de Girona i molts amics del difunt, hom convingué unànimement que si la família no s'hi oposava formalment, el pas de les despulles del difunt per Girona fóra acompanyat pels que volguessin retre-li un darrer homenatge, en el trajecte que recorregué de la ciutat. Tot això sense cap caràcter de cerimònia política ni d'enterrament oficial, sinó dins d'un estriat caràcter d'espontaneïtat ciutadana.

El dia abans de l'enterrament fou comunicat per mi, en companyia de l'Alcalde accidental i d'altres personalitats, aquest desig, al pare del difunt el venerable don Pompeu Quintana, qui ens ratificà la seva decisió de no fer cap cerimònia de caràcter familiar a Girona; però que no podia oposar-se al que els ciutadans volguessin fer un honor del seu fill, ans el contrari, devia agrair-ho.

Semblava, doncs, que una manifestació de condol així pensada, sota la iniciativa exclusiva de les autoritats, especialment la municipal, que per mediació de l'Alcalde convidà a tots els gironins a ajuntar-s'hi, no podia ésser religiosa ni antireligiosa, sinó d'exclusiu caràcter cívic. Més a més, en donar la notícia als diaris, vaig fer remarcar que no es tractava de cap cerimònia d'enterrament, sinó d'una simple conducció del cadàver, a la qual els amics del difunt que ho volguessin, podien concorre-hi.

El dia de l'enterrament, al matí, em visità un familiar del difunt comunicant-me que havia avisat a la parròquia del Mercadal per tal que concorreguessin sacerdots a l'acte. Vaig dir-li que, per bé que la família no volia tenir intervenció en la luctuosa manifestació, si ella, en la persona del pare o de la vídua del malaurat amic ho creien convenient, podia fer-se així; però que no podia atendre en aquest cas altres indicacions que les d'aquelles dues persones.

Dit familiar, que m'havia comunicat el seu pas creient haver-me creat un conflicte i m'ho deia per a evitar-hi, trobà bé la meua resposta i quedà en consultar telefònicament amb la que fou muller del Sr. Quintana, que es trobava a Barcelona en aquell moment. La consulta telefònica no fou possible, perquè la vídua Quintana ja estava camí de Girona en intentar-la. Aleshores el familiar em digué que sortiria en cotxe abans de l'hora assenyalada per arribar a la fúnebre comitiva, consultant a la vídua Quintana i tornant a Girona ràpidament per a donar o no l'ordre d'assistència a la parròquia, segons com fos la resposta.

Dit familiar no féu en efecte, així. Em consta que la senyora consultada contestà que essent l'acte de Girona d'iniciativa de la ciutat i coneixent el Sr. Santaló el pensament íntim del seu marit, en tot el referent als actes d'enterrament, s'havia de fer el que el Sr. Santaló digués.

Aquest familiar no tingué, segurament la diligència necessària en fer conèixer aquesta decisió al senyor rector del Mercadal, la mateixa diligen-

cia que havia tingut en avisar-lo el dia abans pel seu propi compte, i el Sr. Santaló es veié obligat a dir a aquell sacerdot directament el que hauria hagut de dir-li el parent tan-tes vegades alludit.

Tot això és el que passà. No hi ha hagut res d'intoleràncies ni d'imposicions. El Sr. Santaló féu el que devia com amic del difunt i com Alcalde de Girona, actuant en els dos aspectes amb la confiança de la vídua del difunt.

Es lamentable haver d'explicar tot això. Però davant l'intent de muntar-ne un afer desenfocant la qüestió, he cregut necessari relatar el succeït, per tal que tothom en tregui les conclusions pertinents."

AJUNTAMENT

CARNET D'UN ESPECTADOR

Es celebrà sessió de segona convocatòria presidida per l'Alcalde accidental Sr. Miquel de Palol. Assisteixen a la reunió els regidors senyors Dalmau, Vidal, Busquets Ventura, Escatllar, Rahola, Colomer, Ribas, Cerezo, Vilardell, Tordera, Tomàs i Bonmatí. Llegida l'acta anterior pel secretari senyor Vinyes, la presidència s'aixeca a parlar i amb veu trèmula i amb visible emoció, dona compte al Consistori de la terrible nova de la mort del senyor Albert de Quintana i León. Fa un elogi del finat, retreguent els seus entusiasmes i la seva activitat posada al servei de Catalunya i la República: ja en la premsa, pa en la propaganda oral, ja no fa gaire des de l'escò del Congrés de les Constituents. La veu del senyor Palol enfosqueix per moments fortament copsat per l'amistat que amb ell l'unia.

Proposa al Consistori acordi el seu sentiment per la mort de l'Albert de Quintana i que es trameti a la família el més sentit condol. I què per últim homenatge s'aixequi la sessió. Així s'acorda per unanimitat.

Són dos quarts de vuit.

FRIC.

Conferències sobre higiene mental

Per la Inspecció Provincial de Sanitat i per la Direcció Facultativa del Sanatori Martí i Julià, patrocinades per la Comissaria Delegada del Govern de la Generalitat de Catalunya a Girona, s'ha organitzat el següent cicle de conferències sobre higiene mental: Dissabte dia 25 de juny, a Girona, a les set de la tarda en el Saló d'Actes de la Biblioteca Municipal, a càrrec del Dr. Emili Mira, Director de l'Institut d'Orientació Professional de Barcelona.

Tema: "Què cal fer per a conservar-se sa d'esperit".

Dilluns, dia 27 de juny, a Figueres, en el local Ateneo (Casino Menestral) a les 10 de la nit el Dr. Ramon Sam-bola, metge del Sanatori "Martí i Julià".

Tema: "Lluita contra les malalties psíquiques a Catalunya".

Divendres, dia 1 de juliol, a Olot a les 10 de la nit, en la sala de sessions de l'Ajuntament pel Dr. Manuel Bernat, Director de la Clínica mental "Torre Campderà".

Tema: "Algunes Nocions d'Higiene mental en les diferents edats de la vida".

Dilluns dia 4 de juliol a Sant Feliu de Guixols, en el Cinema Mundial, a les 10 de la nit pel Dr. Castany, Director del Sanatori "Martí i Julià".

Tema: "La follia en les comarques gironines".

Dimecres dia 6 de juliol, a Girona, en el Saló d'Actes de la Biblioteca Municipal, a les set de la tarda pel ja nomenat Dr. Castany.

Tema: "La follia en les comarques gironines".

Llegiu i propagueu VIBRACIO

esdeveniments o per les minúcies que tenen lloc. Els altres, profans per manca d'afició, no eren més que uns curiosos impertinents, que no feien cap bé i que desorientaven a la veritable opinió esportiva.

Era un moviment artificial, sense rels ni sava. Per això morí aviat, perquè no eren més que un derivatiu, que un pretext, les explosions pseudo-esportives incardinades en un equip o en uns colors, convertits en dèria i en mite. I encara això era el millor de tota aquella passió fictícia i desproporcionada.

RESPECTEU ELS MORTS

A l'entorn d'un episodi esdevingut dimarts passat, un sector determinat de la nostra ciutat, ha batut el coure.

Un cadàver més "què importa", s'hauran dit; la qüestió és tirar sagues i aconduir l'aigua vers el propi moll.

Si això ha de fer-se a pretext del mort, sense respecte i caritat a la seva memòria, tant li fa. Una conculcació més dels preceptes de germanor evangèlica, no vindrà de qui. Els medis rai; el fi és el que importa.

Sentim la dèria d'explicar-nos totes les febleses humanes, perquè volem justificar les nostres pròpies febleses. Comprenem que tothom que professi una ideologia propugni per tots els medis lícits per la seva defensa i el seu foment. Comprenem que s'hi posi passió en la lluita, però la passió no ha de convertir-se en apassionament que encegui la clara visió de les coses.

Un sentit d'elegància natural hauria de rebutjar l'ús de certs mitjans, com el que ens suggereix aquestes ratlles. Si l'afany d'escomesa és violent, pels que volen udefruït la virtut patrimonialment, la caritat — virtut excelsa — vé pot constituir un fre.

No sapiguer esperar l'oportunitat en tals casos; és descobrir tot el pòsit de males intencions despitades; un pòsit que ho té tot enterbolit i que sobreix sense mesura.

I això en nom sagrat de la religió, és un escarni d'aquesta i un fet paradoxal.

Respecteu els morts! haurem de dir, com un nou crit de civisme.

AMB UNA LUPA

Alguns periòdics tendenciosos, han dit tendenciosament que es feien determinades pressions per a assistir a l'àpat de demà al Teatre Municipal. Cercar amb aquesta mena de recursos tres peus al gat, és impropri de la generosa visió que s'ha de tenir dels fets que es produeixen i a la vegada és una insidia tan gratuïta com imaginària.

La nostra millor contesta la trobaran els col·legues alludits — que amb lupa volen examinar els fets per a trobar-hi pèls i senyals irrisoris — quan vingui la ressenya de l'acte. Aleshores podran jutjar amb coneixement de causa i veuran desmentides per la realitat les seves fantasies.

Jugar net és una virtut política i el Partit Catalanista Republicà, no necessita recorre a mitjans subterranis per a reeixir en els seus projectes. Així els assistents al banquet que vinguen de fora són tots espontanis i voluntaris, de sempre adherits a la política de la que fou "Acció Catalana". Si no ho sabien els insidiosos no és culpa nostra, sinó de la seva inoperància política.

Procediments de la mena dels alludits no s'han fet per nosaltres i si, demés, no han estat utilitzats perquè no necessitem vestir-nos amb plumes d'altri, és ben posat en raó que volgüem demostrar la falàcia del retret.

UN PAS DE MÉS

Tenim aprovat l'article segon de l'Estatut.

Es el text de la Comissió amb una esmena del senyor Peñaiba que el millora.

Si diguéssim que aquest article, en el que es tracta de la primordial qüestió de la llengua, ens és plaent ens

Partit Catalanista Republicà

EL MÍTING D'AMER

Diuenge passat, a les cinc de la tarda, es celebrà en la vila selvatana el projectat míting organitzat per l'grupació catalanista republicana d'Amer, sota la presidència del regidor senyor Tordera.

Féu ús de la paraula en primer terme el jove advocat gironí i ardid propagandista dels nostres ideals, senyor Lluís Franquesa, el qual pronuncià un eloqüent discurs exposant quins són els deures de ciutadania que en el present moment marquen els deures patriòtics en l'elaboració d'aquesta nostra Catalunya que ha de viure sota els signes del liberalisme i de la catalanitat més estrictes, ponderant com el partit catalanista republicà encarna a meravella aquells atributs. Convidà a tots a respondre a les exigències del moment crític de defensa i estructuració de la nova Catalunya, a intervenir en política, cada u a tenor dels dictats de llurs ideologies i del temperament que els hi sigui propi.

Escollit en el transcurs de la dissertació i en acabar molts aplaudiments.

El següent en l'ús de la paraula el senyor Camps i Arboix. Aquest començà fent un elogi inspiradíssim a la memòria de l'amic Albert de Quintana de León, posant de relleu la seva alta vàlua com a home, com advocat i com a polític, i demanà un minut de silenci a la seva memòria, que fou acollit amb emoció de tots els presents.

Exposà després el senyor Camps i Arboix el goig que sentia de parlar a Amer, en moments en què la ciutadania amerenca s'havia redimit del

seu passat, que la feia una excepció dintre els costums polítics de les comarques de Girona, significat que aquella redempció era paral·lela a la redempció que suposava per tota la ciutadania la instauració de la República.

S'extengué en atinades consideracions sobre la transformació que el canvi de règim imposa, i com és aquesta tramudació profunda i intensa per la implantació de fórmules liberals i democràtiques, i per les corrents d'uns afanys que esguarden una major justícia social.

Parlà després de catalanisme i com és de comú a tots aquesta fórmula del patriotisme català, fins el punt que per obra primer del partit catalanista republicà, i ara de la instauració de la vera democràcia ciutadana, ha-viem obtingut per primera vegada en la història la unanimitat catalana en relació a un punt concret, com és l'Estatut.

Es referí a la discussió de l'Estatut al Parlament, senyalant la significació crítica d'aquest moment que ens feia esperar malgrat tot en l'obtenció d'una fórmula digne, viable i concordant. Catalunya està, però, decidida a aconseguir les seves llibertats.

Moltes vegades fou interromput el senyor Camps i Arboix en el transcurs del seu discurs, essent llargament ovacionat en acabar.

Per causes accidentals no pogueren prendre part en l'acte els altres oradors anunciats, senyoretas Encarnació Miquel i Teresa Isern i el senyor Vicents Barnades.

L'acte fou un gran èxit de públic i d'entusiasme, vessant l'ample local del "Bloc Republicà Recreatiu" d'un nombrosíssim concurs, índici del desvetllar de la ciutadania amerenca.

Noticiari

Per renovació reglamentària, la Junta de Govern del Col·legi Oficial de Farmacèutics d'aquesta província ha quedat constituïda pels senyors Gerard Garriga Barberan, president; Francesc d'A. Rica Auguet, vice-president; Lluís G. Adroher Janer, comptador; Salvador Murtra Artigas, tresorer; Lluís de Pont Adroher, secretari; i Ramon de Ciurana Cunill i Miquel Vidal Fraixanet, vocals.

Han començat ja les obres de construcció de la carretera que unirà el pont de Riudellots de la Selva amb el de Sant Martí de Llémana.

També la setmana passada començaren, a l'iterna de Santa Maria de Camós, les obres de construcció de la de Camós a Banyoles.

Ha estat nomenat secretari de l'Ajuntament de Sant Andreu del Terri, el senyor Joaquim Ramis Massanas. Del Jutjat Municipal núm. 15 de la ciutat de Barcelona el senyor Josep Grahit Grau, que des de fa anys des-empenyava aquest càrrec e nel Jutjat municipal de Girona.

L'Administració de rendes públiques posa en coneixement de tothom que els estancs habilitats per a realitzar el canvi d'efectes timbrats i que ha de durar des de primer de Juliol a 30 de novembre són: Girona, estanc núm. 12; Figueres, núm. 7; La Bisbal, núm. 1; Olot, núm. 3; Puigcerdà, Administració; Ripoll, núm. 1; Santa Coloma núm. 2. En les altres poblacions serà l'estanc núm. 1 on n'hi hagi varis.

Estigué unes hores a la Mare de Déu del Mont el P. Basili de Rubí, a l'objecte de convidar totes les entitats excursionistes de Catalunya a la gran festa que tindrà lloc al Monestir del Canigó amb motiu de la col·locació en el se uhistòric campanar, de "La Martina" l'antiga campana d'aquell cenobi.

Si bé el senyor Bisbe de Perpinyà, Mns. Carsalade du Pont, no ha pas fixat encara el dia en el qual celebrerà la festa de col·locació de dita campana sembla que serà el diumenge dia 24 de juliol. Per aquell dia, o per altre de festiu que es vulgui assenyalar, s'organitzaran nombroses expedicions al Canigó.

De Madrid han comunicat al Govern civil que del blat importat corresponen a la província de Girona mil tones, les quals el Governador es proposa repartir-les d'acord amb les instruccions rebudes del Ministre d'Agricultura.

Amb relació a aquesta qüestió del blat, el Governador manifestà que, segons informes demanats, el preu de la farina a Tarragona és de 67 pessetes els 100 quilos, com a Girona; a Lleida és de 69 pessetes, i a Barcelona a 66'50 pessetes. El blat, de Barcelona a Girona, augmenta de 2 pessetes per despeses de transport.

La Gasetta de Madrid publica nomenaments de Jutges i Magistrats de varies províncies d'Espanya. Entre els nomenats hi han els dos magistrats de l'Audiència de Girona senyors Cipria Piñero Garcia i Francesc Soriano Carpera, per a substituir als senyors Manuel Montero, nomenat Jutge de Barcelona i Lluís Roselló, magistrat de Palma de Mallorca.

L'Ajuntament de Cadaqués anuncia la subhasta pública de l'arrendament per un any del lloc de la via pública davant del Pòsit-Pescador per a taules de refresc. El tipus de subhasta és de 125 pessetes.

Es celebrà a les onze de l'endemà d'haver transcorregut vint dies feiners.

S'estan acabant-se les obres d'emplaçament del monument a Juli Garreta al passeig de Mar, de Sant Feliu de Guixols, la inauguració del qual serà en la propera festa major.

L'Assemblea de Secretaris d'Ajuntaments de la província que, hom havia anunciat pel dia 27 a celebrar en la vila de Ripoll, es celebrà al Saló de Sessions de la Casa de la Vila demà diumenge dia 26.

El liberalisme concebeix la llibertat no com un do natural, sinó com un mitjà de desenrotlló. Els homes no neixen lliures, sinó que n'esdevenen, i es conserven lliures en tant que mantenen activa i vigilant llur autonomia; en tant que exerciten constantment llur llibertat.

ROSSELLI

Mirador esportiu

TORNEIG COPA LLEVANT

Resultats de l'última jornada

Girona-Ripollet, 1-p.
Granollers-Iluro, 1-0.
Sant Andreu-Júpiter, 0-1.

	Puntuacions					Gols	
	J	G	E	P	F	C	P
Badolana	9	4	4	1	29	15	12
Granollers	9	5	2	2	18	11	12
Júpiter	9	6	0	3	13	20	12
Ripollet	9	4	2	3	19	19	10
Iluro	10	3	3	4	22	25	9
Sant Andreu	9	3	2	4	20	23	8
Girona	10	1	1	8	14	33	3

Els resultats registrats últimament, fan que el Badalona, Granollers i Júpiter quedin empatats al cap de la classificació.

Donada l'actuació irregular amb que venen jugant-se els partits d'aquest torneig, tot pronòstic pot esdevenir fallit. Deixarem que les properes lluites parlin per nosaltres, tot donant temps al temps i així no ens sentirem defraudats en els nostres pronòstics.

★

El desastre esportiu del diumenge passat al camp de Vista Alegre.

La reacció del Girona F. C. observada en les tres últimes jornades, ens havia fet sentir l'illusió de que, novament posseïm un equip capaç de fer-nos oblidar les desgraciades actuacions passades, durant el transcurs d'aquest torneig "Copa Llevant".

Amb aquesta esperança veïrem arribar el diumenge i amb un temps força insegur — que no passà d'ésser insegur — hom arribà satisfet al camp de Vista Alegre, amb l'esperança de fruir un interessant match de futbol. Els fets esdevinguts més tard, ens mostraren quan lluny estavem de gaudir una tarda interessant i a l'ensem esportiva.

A l'hora de començar la palestra, quedaren alineats els jugadors del Ripollet i Girona. S'observà un minut de silenci per el qui en vida fou el primer president del Girona F. C. senyor Albert de Quintana, traspasat el dia abans.

Portariem quinze minuts de joc, quan el marcador ja assenyalava un resultat de 2 a 0 a favor a l'equip propietari del camp.

Què havia succeït, en els rengles gironins?

Eren merelxodors d'un resultat tan aclaparador?

Nosaltres, sense por d'equivocar-nos, afirmariem que no...!

Una jugada poc afortunada dels defenses i porter locals, valgué contra la porta gironina el primer gol. El segon, no es feu esperar gaire; però aquesta vegada foren els jugadors ripolletencs qui marcaren el segon, finalitzant d'aquesta forma una magnífica i ràpida jugada en mig del major desconcert del públic. La reacció dels gironins fou ràpida, i d'aquest atac en pervingueren dos penals seguits i l'àrbitre assenyalà el segon. Executat aquest fall que per un excés de precisió anà a topar amb el pal, esdevingueren altres jugades que acabaren amb la mateixa sort. Amb aquest resultat, arribarem al descans.

Ja començada la segona part, veïrem una magnífica combinació de la davantera local que, Balmanya transformà en el primer i últim gol pel Girona. A partir d'aquest moment la palestra esportiva anà baixant de tò, les jugades innobles i antireglamentàries anaven succeint-se desvirtuant el caire esportiu i accentuant-se amb la satisfacció d'una part de públic — orfe de tota noció esportiva — una lluita repugnant.

Els resultats d'aquesta nerviositat agressiva no es feu esperar gaire.

Una jugada, no importa quina, fou el pretext per a que uns quans fanà-

tics i cridaners, amb una actitud amenaçadora i petulant assaltesin el terreny de joc per a agredir l'àrbitre. Afortunadament, aquests provocadors foren en nombre reduïdíssim ja que uns quants espectadors es sobrenen per expulsar-los del camp de joc.

Un altre detall que no podem deixar d'esmentar amb vera satisfacció, fou la protecció que donaren els jugadors a l'àrbitre, objecte d'aquest atropell. Foren també ells qui formaren un cercle de protecció a un ciutadà que en funcions de jutge se'l volia atropellar.

Després d'altres incidents, per fi acabà el partit amb el resultat de 2 a 1 favorable al Ripollet.

El Girona en els primers moments de joc en perfecte lògica... i amb menys desgràcia debia haver obtingut un resultat favorable, en quan a la totalitat del partit no podem dir el mateix. Per altra part, el Ripollet ens demostrà ésser superior al nostre onze. L'entusiasme amb què lluitaren, feu que el seu joc no decaigués mai; ràpids en les jugades, el seu joc era i esdevingué perillós.

Solament ens cal fer-los un retret, puix que practiquen un joc excessivament dur.

El nostre equip no sapigué contrarestar la duresa de l'adversari i amb l'influència del públic es deixà portar pel nerviosisme i foren els únics que en mantes ocasions ensenyaren els punys. Així no es guanyen els partits. Costa tant de saber guanyar, com de saber perdre!

L'àrbitratge imparcial i encertat en l'aprimera part; no satisfent al públic cridaner, el que a mesura que veia perduda l'esperança d'aconseguir una victòria, contribuïa a fer més difícil el seu comès. El retret més gran que hom fer-li és el de no haver sapigut augmentar la seva autoritat davant el caire que prenía el match.

En resum, una tarda gris on l'esport brillà per la seva absència.

E. M.

★

NOTICIES VARIES

El partit de seleccions que tenia de jugar-se demà al camp de Vista Alegre a profit de la Mutual Esportiva de Catalunya, per causes sorgides a última hora, s'ha ajornat pel dia 3.

Així ens ho comuniquen els organitzadors, el Col·legi d'Àrbitres de Girona.

★

Torneig de competició COPA SELVA

Resultats de la quinta jornada.

Cassà, 3 — Farnés, 3.

Arbúcies, 5. — Lloret, 1.

Puntuacions

Arbúcies	5	4	0	1	8
Farnés	4	2	1	1	5
Cassà	4	1	1	2	3
Lloret	5	0	0	5	0

Segons referències, en el partit jugat al camp del Cassà entre l'equip propietari i el Farnés, ocorregueren alguns incidents. El públic s'introduí al camp de joc i les emprengué contra l'àrbitre. Ens guardarem pla ve de fer-hi cap comentari, tota vegada que no coincideixen les referències que del mateix posseïm.

Solament direm que, aquests actes tan freqüents i desagradables diuen molt poc en favor de la afició futbolística de les nostres comarques i potser ja seria hora que entre tots, miresim de posar-hi remei, altrament veïrem molts camps descalificats, i això cal evitar-ho a tota costa.

NO ÉS QUESTIÓ DE BON GOVERN NI D'ADMINISTRACIÓ; NO ÉS QUESTIÓ DE LLIBERTAT NI D'IGUALTAT; NO ÉS QUESTIÓ DE PROGRÉS NI DE TRADICIÓ; ÉS QUESTIÓ DE PÀTRIA.

(Frat de la Riba)

ANTENA

contradiríem en el que deïem la setmana passada i no respondríem al criteri que com a catalanistes integrals, hem de tenir i mantenir.

L'ús llibèrrim del català dintre Catalunya s'ha restringit Guanyem una declaració d'oficialitat del català que ningú no discuteix, ni a les altures en que ens trobem seria perdonable discutir; és clar que tal declaració és quelcom sense precedents i d'una valor insospitada.

Però retrocedim en quan la Generalitat hagi de fer en dos idiomes la publicació de les seves resolucions. Fins la seva extinció, la Mancomunitat no es vegé compelida a semblant duplicitat.

Ha passat però una cosa que ens ha fet semblar menys detestable aquest article, tal com s'ha aprovat. Les esmenes Casanueva, Rey Mora i Unamuno eren tan pejoratives i inadmissibles, que per contrast, en guanyar i obtenir l'adopció del text menys desfavorable, ens ha semblat que obteníem un triomf. Es un fenomen de relativitat que influeix sempre en els estats d'ànim i millora aspectes que abans tenien un caire inadmissible.

Es evident que aprovat aquest important article hem donat un gran pas en la discussió.

EL TÒPIC DE LA UNITAT

D'ESPANYA

El tòpic de la unitat espanyola és un dels més usats contra l'Estatut català. Es ben cert que cada vegada que un polític espanyol remarca el fet unitari i la temença a la disgregació no podem amagar la rialleta de la ironia.

Com es comprèn que els imperialistes castellans temin per una desunió quan l'Estatut és la representació palesa de la voluntat catalana d'unitat amb Espanya? Perquè, doncs, aquesta temença?

La resposta és clara i precisa. Per aquells polítics que temen la desunió, unitat significa centralisme, absorció. No creuen amb la unitat estatutària, ells ho redueixen tot a la regüent expressió: Contra la Catalunya desitjosa de plenitud econòmica, la vexació.

El mot concòrdia té el significat, per ells, d'un procediment polític sense altre abast. La unitat espanyola, pels que conserven encara aquell esperit heretat de la Monarquia, es redueix a l'ús de la força, l'espasa i les moxigangues antipàtiques.

No poden comprendre una vertadera unitat recolzada en el respecte, en la convivència pacífica i feliç, és a dir, competència d'esperit, conexitat d'interessos morals i per damunt de tot això un afany de col·laboració allunyat de suspicàcies i de temences.

ROYO VILLANOVA ESTÀ CANSAT

No càpiga dubte, el diputat de temperament reventista està cansat. Bona prova és la conversa mantinguda amb el President de les Corts expasant la necessitat de que, contràriament al pensament del Cap del Govern, es concedeixin vacances parlamentàries.

Es evident que la tasca feixuga d'una incessant intervenció en les Contingents hagi produït al senyor Rojo una fatiga que no pot suportar per més temps.

D'altra banda tampoc pot permetre's el luxe de prendre's uns dies de descans mentre en el Parlament s'estiguen debatent qüestions de transcendència enorme i mens discutint-se l'Estatut, perquè sap ben segur que ningú podria omplir el buit que deixa en els escons amb la tàctica d'oposició sistemàtica a les aspiracions catalanes.

LA PRIMERA JORNADA DELS CAMPIONATS PROVINCIALS D'ATLETISME

Diumenge passat, durant el matí i a la tarda, es celebraren les proves ja anunciades, corresponents a la primera jornada dels campionats provincials d'atletisme.

Els resultats obtinguts en mantes proves efectuades, no serveixen per a jutjar tot el rendiment que poden donar les primeres figures de l'atletisme gironí, ja que en algunes proves sols es limitaren a aconseguir una victòria damunt dels diferents equips que hi prenen part.

A les nou del matí començaren les proves i Amat fou el guanyador de la cursa 300 metres obstacles; hom espera d'aquest atleta, degut a les seves condicions físiques i constància en els entrenaments, millors resultats. En el llançament del pes Heres aconseguí el primer lloc amb una marca molt baixa; els resultats molt fluïdos.

Amb els 100 metres eliminatòries el Grup classificà els tres primers llocs a Colomer, Ballesteros i Rusquella, el temps emprat molt alt. A la segona amb el temps de 11 4/5 segons, arribaren en primer lloc, Amat, Sambola i Ensesa.

En els salts d'altura, Sals aconseguí passar l'1'55 m. i quedar campió. Ensesa del A. U. i Estartús del Regiment d'Artilleria empataren a l'1'52 m. Carreras recordman provincial l'1'70 m., no donà el seu rendiment degut a la lesió del peu que encara pateix dels campionats de Catalunya de l'any passat.

Dels Atletes Units, Gil, Giró i Giralt quan portin més temps i agafin un xic més d'estil passaran fàcilment del 1'60 m.

Al triple salt, guanyà en Carreras recordman de la prova, seguit de Bonet i Simon.

A la tarda continuaren les proves abans i després del partit Girona-Ripollet.

També correspongué als atletes del

Grup la carrera 400 metres final amb els tres primers llocs.

L'equip que estava compost per Simon, Amat, Sambola i Colomer en quanyés el campionat de Catalunya, relleus 4 x 400, no ens extranyaria que doncs la seva forma és admirable.

A la mitja part es corregué la cursa de 1.500 m. Fou una carrera molt disputada. Simon no sabé reservar-se per l'esprint final i vegèrem com Villar el passava a pocs metres de la meta sense que hi pogués fer res. Nosaltres creiem que en Simon deu preparar-se pels 800 m.; per aquest any hi té més probabilitats d'èxit que amb els 1.500 m. Ensesa II dels A. U. feu una bona cursa i quan sàpiga adaptar-se a la distància millorarà molt. El mateix dia em per els 400 m.

La final de 100 m., 11 3/5 segons fou el temps emprat. L'ordre d'arribada fou Colomer, Amat, Sambola, Rusquellas i Ensesa. Ballesteros es quedà a la sortida.

Acabat el match de futbol, llançament del disc la "vedette" del Grup, Caselles amb un magnífic tir aconseguí batre el record provincial, deixant-lo establert a 34'70 m. Amb aquesta marca pot quedar campió de Catalunya demà diumenge a l'Estadi de Montjuich. Es classificà en segon terme Picó que cada dia va millorant amb el disc, els demés regulars.

Amb els relleus 4 x 100 s'acabà la primera jornada, també guanyà el Grup el primer i segon lloc amb dos equips, el tercer correspongué als Atletes Units.

Demà diumenge els atletes del G. E. I. E. G. pendran part als campionats de Catalunya a celebrar en l'Estadi de Montjuich. Esperem que aquest any faran un paper honorós, com l'any passat, aconseguint un magnífic tercer lloc, davant de clubs de gran vàlua.

L'ESTATUT BASC I LES DRETES DE NAVARRA

La proposta de l'Ajuntament de Pamplona en l'Assemblea per a tractar de l'Estatut Basc ha caigut com una bomba. El pensament del municipi navarrés és el de separar Navarra de Bascònia i sol·licitar del Govern el permis per a procedir a la confecció de l'Estatut.

Les dretes que formen la majoria en l'Ajuntament de Pamplona, persisteixen en la seva posició d'intransigència i aprofiten totes les ocasions per sabotejar la República.

La situació en què s'han col·locat els elements reaccionaris és ben clara. Diuen: — Vosaltres no volguèreu acceptar l'Estatut d'Estella? Doncs ara no admetem el que vosaltres heu redactat.

Però tot seguit s'aixequen veus populars acusadores. On és el vostre nacionalisme? I davant d'aquesta acusació prennyada de justícia responen que és el seu nacionalisme el que els obliga a refusar l'Estatut Basc. Són aimants dels furs de Navarra.

La jugada però es veu massa. Abans al discutir el cèlebre Estatut d'Estella a ningú va ocórrer-se-li la separació de Navarra i precisament quan es discuteix un Estatut en la redacció del qual han intervingut elements d'esquerra és quan se senten zelosos del seu nacionalisme.

El diumenge esportiu

Per demà diumenge i a l'Estadi de Vista Alegre es jugaran els següents partits amb motiu de la diada del Club Girona F. C.

A les 3'30. — Popular d'Arenys — equip "B" del Girona.

A les 5'30. — Primers equips F. C. Martinenc — Girona F. C.

★

Partits que corresponen jugar-se demà del torneig "Copa Llevant".

Ripollet-Sant Andreu; Júpiter-Granollers; Iluro-Badolna.

★

Estadi de Montjuich, primera jornada dels campionats de Catalunya, present-hi part els atletes del G. E. I. E. G.

Concurs de Cobles de Sardana

El Govern de la Generalitat ha acordat, a proposta també de la Ponència de Músics, celebrar dos concursos destinats a seleccionar dues cobles de sardana. Aquest concurs seran celebrats l'un a Barcelona i l'altre a Girona. A les cobles que siguin guanyadores del concurs, els serà confiada l'execució de sardanes a qualsevol indret de Catalunya, amb la seguretat i totes les garanties tècniques i artístiques demostrades en aquest concurs, que s'encomani per part dels organismes oficials de Catalunya. El concurs consta de 10 bases que seran donades oportunament a la premsa i podran prendre-hi part totes les cobles de Catalunya, constituïdes al moment de la publicació del concurs. El Jurat serà constituït per un representant de la "Lliga Sardanista de Catalunya", un de l'Orfeó Català i un altre de la Generalitat que nomenarà el conseller d'Instrucció Pública.

Gràfiques BARRUT BARRUT, Girona

Vertical text on the right edge of the page, partially cut off.